

[Bouet.]

side står det høje syn, der må tages til butikernes store kundekredse, der fremfører og fremhæver de vanskeligheder, som det er for dem, at butikkerne lukker så tidligt om lørdagen. En lang række erhvervsorganisationer — den foregående ærede taler nævnte nogle af dem — stod i den kommission, der var nedsat, på det standpunkt, at der skulle lukkes kl. 16. Ikke alene disse organisationer, men også Købstadforeningen og sognerådsforeningerne og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd havde dette standpunkt, så at den anden part jo også har en særdeles gyldig motivering for ønsket om en noget længere lørdagsåbning. Det vil derfor være overordentligt vanskeligt at lave et kompromis imellem de to opfattelser. Jeg ser, at ærede medlemmer ovre i det andet høje ting har forsøgt at slå knuden over ved at dele 14 og 16, så at der skulle lukkes kl. 15, men det er ganske givet, at et sådant forslag næppe vil tilfredsstille nogen af parterne.

Denne midlertidige lovgivning blev gennemført på et tidspunkt, da der var særlig mangel på varer og personale, men nu glider vi, omend måske småt, fremad mod mere normale tider. Mit parti har derfor ment, at det ville være naturligt at gå med til lovforslaget om lovens forlængelse et år ud fra den betragtning, at der i løbet af et år kan ske mange ting, forbedringer i varemængden o. s. v., og at det derfor vil være urigtigt på nuværende tidspunkt at vedtage en permanent lovgivning på dette område. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind på spørgsmålet om lukkelovens revision, men kun på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse i det høje ting.

P. N. Petersen (Røje): Det område, der her er på tale, viser jo mere end noget andet, hvor mangfoldigt livet er. Det er vanskeligt at finde så mange forskelligartede og modstridende interesser, der søger at gøre sig gældende, som i forbindelse med den lovgivning, der her er til behandling. De handlende klager over vanskelige arbejdsforhold og vil derfor have tidlig lukketid, forbrugerne kræver tid til at handle efter endt arbejdstid, kirkegårdsgartneren skal selvfølgelig sælge blomster på kirkegården i den tid, folk besøger deres slægtninges gravsteder, boghandlerne kan ikke være tjent med konkurrence fra jernbnekioskerne, barbererne på landet plejer at tjene lige så meget lørdag eftermiddag som

hele den øvrige uge, og videre i den dur. Det er derfor med en vis overvindelse, man påny beskæftiger sig med disse problemer, når man gerne vil gøre ret og skel til alle sider.

Denne gang blev lovforslaget fremsat først i det andet høje ting, der uden tvivl har udført et samvittighedsfuldt arbejde med mange møder i udvalg og tilsvarende samråd med den højtærede minister, men det gik her, som den gang bjerget lavede til barsel og kun fødte en mus; den midlertidige lov af 1. juni 1946 må forblive i kraft endnu et år med visse ændringer i lukkelovstidene for bagere, kagebagere og handlende med chokolade, konfekt og sukkervarer. Jeg kunne også have ønsket visse ændringer i loven, men som følge af den fremrykkede tid skal jeg afholde mig fra at stille forslag derom, så meget mere som der er givet tilsagn om, at loven påny skal forelægges til revision ved begyndelsen af næste rigsdagssamling.

Jeg skal indskrænke mig til med disse bemærkninger at anbefale lovforslaget til vedtagelse her i tinget.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg takker de ærede ordførere for deres bemærkninger.

Det ærede medlem hr. Bjerre fandt, at det bedste var slet ingen lukkelov at have. Fra folketinget erindrer jeg, at dette standpunkt er retsforbundets — derfor behøver det naturligvis ikke at være galt, men meget taler jo for, at det er det! Jeg vil mene, at det naturligvis er et synspunkt, der kan have sin interesse. Det er rigtigt, som det ærede medlem gør opmærksom på, at man har sådanne forhold i Belgien. Til gengæld har man så i Belgien en beskyttelseslovgivning for medhjælpere, hvorved disses arbejdstid holdes nede på et rimeligt antal timer, og det er naturligvis også en måde at tage problemet op på. Jeg ved, at det har været behandlet i kommissionen, og jeg havde forstået, at man bl. a. fra landbrugets side ikke var særlig interesseret i en udvikling i denne retning. Det er jo imidlertid et spørgsmål, som vi vil kunne vende tilbage til, når vi til efteråret tager hele sagen op igen, og en sådan beskyttelseslovgivning for butiksmidhjælpere og videre for landbrugets arbejdskraft kan naturligvis altid tages op til drøftelse. Vanskeligere er det med de mindre handlende, der vil få svært ved at komme ned på en rimelig arbejdstid, hvis der slet ingen lovbestemmelser er. Når købmand Hansen